

1 חוק ערבויות מטעם המדינה, התשי"ח-1958

1.2 הרשאה למתן ערבויות

(תיקון התשס"ו)

(א) שר האוצר מורשה לערוב בשם מדינת ישראל למילוה, לערבות למילוה, לעסק יצוא או להתחייבות כספית אחרת, אם לדעת שר האוצר יש בערבות זו לסייע לפיתוחו או לעידודו של ענף משק בעל חשיבות כלכלית או לסייע לכל תכלית אחרת שיש בה ענין לכלל.

(ב) בחוק זה -

"עסק יצוא" - יצוא טובין או שירותים, או שיווק של יצוא כאמור, בתמורה המתקבלת מידי אדם שמחוץ לישראל, וכן השקעות של תושבי ישראל מחוץ לישראל, והכל לרבות מתן אשראי או בטוחה למימון פעולות כאמור;
"ערבות", לענין עסק יצוא - לרבות התחייבות לשיפוי.

2. אישור ועדת הכספים

(תיקון התשס"ו)

(א) ערבות לפי סעיף 1 טעונה אישור ועדת הכספים של הכנסת (להלן - הוועדה) שיכול להינתן דרך כלל, או לערבות מסויימת או לסוג מסויים של ערבויות.

(ב) תוקפו של אישור שנתנה הוועדה לפי הוראות סעיף קטן (א) יהיה לשנתיים, אלא אם כן קבעה הוועדה כי תוקפו יהיה לתקופה קצרה יותר.

3. הגבלת סכום הערבויות

(תיקון התשס"ו)

(א) בסעיף זה, "סכום הערבויות התקפות" - הסכום המצטבר של שני אלה:

(1) יתרת סכומי הערבויות שניתנו לפי הוראות חוק זה, שלא מומשו ושתוקפן טרם פג, כשהיא משוערכת לפי כתבי הערבויות;

(2) הסכום הכולל של ערבויות שאושרו לפי הוראות סעיף 2 ושטרם ניתנו, ובלבד שהאישור עומד בתוקפו.

(ב) סכום הערבויות התקפות לא יעלה, בכל עת, על עשרה אחוזים מסכום תקציב המדינה לאותה שנת כספים, למעט תקציב הפיתוח.

(ג) הממשלה רשאית, בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים, להעלות את השיעור האמור בסעיף קטן (ב) עד לשיעור של 25 אחוזים, לתקופה שלא תעלה על 18 חודשים.

4. תנאי הערבויות

(תיקון התשס"ו)

(א) ערבות לפי סעיף 1 תינתן בתנאים ובערובות שקבע שר האוצר דרך כלל, לערבות מסויימת או לסוג מסויים של ערבויות.
(ב) ערבות לפי הוראות חוק זה, למעט ערבות לעסק יצוא, לא תינתן למלוא סכום החיוב, אלא במקרים מיוחדים ומנימוקים שירשמו; לענין סעיף קטן זה, "חיוב" - כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הערבות, התשכ"ז-1967.

(תיקון התשס"ו)

המדינה רשאית לגבות עמלה בעד מתן ערבות לפי הוראות חוק זה, בשיעורים ובתנאים שעליהם יורה שר האוצר, דרך כלל, לערבות מסוימת או לסוג מסוים של ערבויות; שיעור העמלה ותנאיה, שעליהם יורה שר האוצר, ישקפו את הסיכון הכרוך במתן הערבות.

5. גביה

הוראות פקודת המסים (גביה), למעט סעיף 12 שבה, יחולו על גביית כל סכום המגיע למדינת ישראל בקשר לערבות שניתנה לפי חוק זה, כאילו היה אותו סכום מס, כמשמעותו באותה פקודה.

6. שיעבוד ובטחון

ניתנה ערבות לפי חוק זה, רשאי שר האוצר להורות, כי תירשם הערה על כך -

- (1) בספרי האחוזה - לגבי כל המקרקעים של מי שערבו בעדו (להלן - ערוב) או לגבי מקצתם, הרשומים על שמו בשעת מתן הערבות, ובהסכמת הערוב גם לגבי אלה שיירשמו על שמו לאחר מכן; הערבות תהיה שעבוד על כל מקרקעי הערוב שנרשמה לגביהם הערה כאמור והוא יהיה קודם לכל שעבוד שנוצר לאחר שנרשמה ההערה;
- (2) בפנקס הרישום המתנהל במשרד רושם האניות - ביחס לכל אניה של הערוב וכל זכות אשר לו באניה כלשהי, בין שאותן אניה או זכות רשומות על שם הערוב בשעת מתן הערבות ובין שיירשמו על שמו לאחר מכן; הערבות תהיה שעבוד על כל אניה ועל כל זכות באניה אשר לערוב שנרשמה לגביהם הערה כאמור, ואין שעבוד כזה כדין משכנתה על אניה;
- (3) אצל רשם החברות - אם הערוב היא חברה - הערה בדבר כל שעבוד לפי פסיקאות (1) ו-(2) והערה על כל רכושה של החברה על פי הוראות סעיף 127 לפקודת החברות. הערבות תהיה שעבוד צף על כל רכושה של חברה שנרשמה לגביה הערה כאמור.

7. פרסום

(תיקון התשס"ו)

- (א) שר האוצר יפרסם ברשומות, תוך אחד-עשר חודש לאחר תום כל שנת-כספים, דין-וחשבון על סכומי הערבויות שניתנו לפי חוק זה באותה שנה, על יתרת סכומי הערבויות שניתנו לפני תחילת אותה שנה שלא מומשו ושתוקפן טרם פג עד תום השנה, וכן על הסכום הכולל של ערבויות שאושרו לפי הוראות סעיף 2, באותה שנה, ושטרם ניתנו.
- (ב) בדין-וחשבון לפי סעיף-קטן (א) ייכללו פרטים על סכומי הערבויות שניתנו מטעם המדינה לפי כל חוק אחר.

8. תחילת תוקף

חוק זה יחול על ערבויות שניתנו מיום י"א בניסן התשי"ח (1 באפריל 1958) ואילך.

9. ביצוע ותקנות

שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

[1] 252 ח"ס, התשי"ח (10.4.1958), עמ' 139.

תיקון: ח"ס 2041, התשס"ו (22.12.2005), עמ' 102 (כולל ביטול חוק הערבויות לסחר חוץ, התשי"ט-1959).

[2] סמכות השר הואצלה לכל שנים מנושאי המשרה הבאים: החשב הכללי; המשנה לחשב הכללי; סגן החשב הכללי (י"פ 5218, התשס"ג, עמ' 3890).

[3] על אף האמור בס"ק (א) -

(1) נתנה ועדת הכספים של הכנסת אישור לפי הוראות סעיף 2 לחוק העיקרי או לפי סעיף 2 לחוק הערבויות לסחר-חוץ, התשי"ט-1959, כנוסחם ערב תחילתו של תיקון התשס"ו, עד 31 בדצמבר 2000 (בסעיף זה - המועד הקובע), ולא ניתנה ערבות על פי האישור האמור עד יום 22.12.2005 (בסעיף זה - יום התחילה) או שניתנה ערבות בסכום הנמוך מסכום הערבות שאושר, יהיה האישור לגבי הסכום שאושר או יתרתו, לפי הענין - בטל;

(2) נתנה ועדת הכספים של הכנסת אישור לפי הוראות סעיף 2 או לפי סעיף 2 לחוק הערבויות לסחר חוץ, התשי"ט-1959, כנוסחם ערב יום התחילה, לאחר המועד הקובע, ולא ניתנה ערבות על פי האישור האמור עד יום התחילה או שניתנה ערבות בסכום הנמוך מסכום הערבות שאושר, יהיה האישור לגבי הסכום שאושר או יתרתו, לפי הענין, תקף למשך שנתיים מיום התחילה.

//